

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Efterat Sejlskibsfartens gradvise Tilbagegang har bragt Udviklingen stadig nærmere til det Punkt, hvor der vil kunne forventes følelige Vanskeligheder m. H. t. vedblivende at tilvejebringe fyldestgørende Betingelser for den praktiske Del af Uddannelsen for de vordende Styrmand og Skibsførere til Handelsflaaden, har dette Problem i stigende Grad maattet paakalde Interesse saavel hos Ministeriet som blandt Skibsfartserhvervets Udøvere, idet man fra alle Sider mødes i den Opfattelse, at ikke mindst den praktiske Del af de vordende Dæksbefalingsmænds Uddannelse er af den allerstørste Betydning for Skibsfartens fortsatte Trivsel. Hvilke nye Veje man bør slaa ind paa for at hidføre den bedst mulige Løsning af Spørgsmaalet er endnu ikke klarlagt med Sikkerhed, men da en tilfredsstillende Ordning af disse Uddannelsesforhold under alle Omstændigheder maa kræve betydelige Pengemidler, har man jævnsides med Bestræbelserne for at frigøre Skibsfartserhvervet mest muligt for offentlige Byrder maattet forsøge at finde Udvej for Tilvejebringelse af i hvert Fald en væsentligere Del af de Midler, som nødvendiggøres til Løsningen af den nye Opgave.

Ved det foreliggende Lovforslag tilsigtes det at lade Konsulatafgiften, der i særlig Grad har været følt som et Tryk paa Skibsfartserhvervet, bortfalde og i Stedet indføre en mindre Skibsafgift til Fremme af den praktiske Uddannelse af Søfolk til Styrmand og Skibsførere i Handelsflaaden.

Med Hensyn til Konsulatafgiften skal bemærkes følgende:

Ved Lov om Konsulatvæsenet Nr. 92 af 14. April 1893 § 2 indførtes en fast, halvaarlig Afgift til Statskassen af alle danske Handelsskibe af mindst 50 Tons Nettodrægtighed, der ved Halvaarets Begyndelse befinder sig i udenrigsk Fart eller i Halvaarets Løb udklareres fra dansk Havn til udenrigsk Sted.

Afgiften, der ved nævnte Lov fastsattes til 50 Øre pr. Reg.-Ton Netto for

Dampskibe og 17 Øre for Sejlskibe, blev ved Lov Nr. 12 af 31. Januar 1896 ændret til henholdsvis 55 Øre og 12 Øre og ved Lov Nr. 32 af 10. Marts 1905 til henholdsvis 25 Øre og 6 Øre, alt halvaarligt.

Afgiften indbringer for Tiden aarligt ca. 287 000 Kr., jfr. Finansloven for Finansaaret 1928—29 § 5 V. H.

I de siden Afgiftens Indførelse foreløbne Aar er der fra Rederinæringens Side ved flere Lejligheder blevet rejst Protest mod Afgiften, og Dansk Dampskibsrederiforening og Dansk Sejlskibsrederiforening har gentagne Gange anholdt om, at Afgiften maa blive ophævet.

Idet den nævnte Afgift, som hvilende alene paa Skibsfartserhvervet, i sig selv maa anses for lidet rationelt begrundet, maa det anses for rimeligt, at Afgiften ophæves, hvorved dog bemærkes, at Udenrigsministeriet, der iøvrigt ikke har fundet noget at erindre mod Konsulatafgiftens Ophævelse, har forbeholdt sig, i det Omfang det skønnes fornødent, at fastsætte et mindre Gebyr for forskellige af de i Afgiftsreglementet for Udenrigstjenesten af 1. Juni 1921 § 1 omhandlede Forretninger, Søfarten vedrørende, for hvilke man, saalænge Konsulatafgiften har paahvilet Skibsfarten som en særlig Byrde, ikke har villet foreskrive noget Gebyr.

Til Lovforslagets enkelte Paragraffer skal bemærkes:

Til § 1.

Da alene Skibe af over 100 Tons Brutto efter Søneringslovens Bestemmelser er pligtige at anvende Styrmand og Førere med fuldstændig Navigatøruddannelse, er det fundet naturligt at benytte den nævnte Størrelsesgrænse ogsaa for Pligten til at svare Afgift. Efter den foreslaaede Affattelse vil saavel Sejlskibe med Hjælpe-motor som rene Sejlskibe være helt fritagne for at svare Afgift.

Den foreslaaede Afgiftstakst, 8 Øre pr. Reg.-Ton Netto, svarer, som det vil ses, til ca. en Trediedel af Konsulatafgiftens